

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci

žalobce: **Dr. P. L., PhD., nar. X,**
bytem L., P.

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované 23. 10. 2015, č. j. MV – 105813-5/SO-2015

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 29. 6. 2015, čj. OAM-10735-10/DP-2015, jímž bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ na území České republiky podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu.

2. Prvostupňovým rozhodnutím Ministerstvo vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“) zastavil řízení o žádosti žalobce z důvodu, že žalobce po výzvě správního orgánu ve stanovené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti spočívající v tom, že k žádosti nedoložil požadovaný doklad prokazující úhrnný měsíční příjem a protože tím nesplnil povinnost podle ustanovení § 44 a odst. 3 ve vazbě na ustanovení § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o znění některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), naplnil důvody pro zastavení řízení podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná vyšla ze zjištění, že žádost žalobce nebyla doložena určitými náležitostmi, které zákon o pobytu cizinců požaduje jako obligatorní pro posouzení žádosti, a dále ze zjištění, že žalobce ani na výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 17. 4. 2015 ve stanovené lhůtě 60 dnů ode dne doručení výzvy požadované náležitosti v úplnosti nedoložil. Žalovaná zjistila, že žalobce v řízení předložil výzvu z živnostenského úřadu, dále potvrzení o tom, že má splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále a doklad o zajištění ubytování. Dále předložil doklad o cestovním zdravotním pojištění, vyjádření k cestovnímu zdravotnímu pojištění a potvrzení finančního úřadu o tom, že nemá vymahatelné nedoplatky. Žalobce však neodstranil podstatné vady žádosti tím, že nedoložil požadovaný doklad prokazující úhrnný měsíční příjem.
4. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí vypořádávala s odvolací námitkou žalobce, že mu pracovníky správního orgánu I. stupně bylo sděleno, že doklad ohledně příjmu není potřeba předložit. Žalobce současně předložil výpisy z účtu.
5. Žalovaná vyšla z právní úpravy dané ustanovením § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, které stanoví požadavky na doklad prokazující úhrnný měsíční příjem cizince pro účely žádosti. Dále žalovaná vyšla z ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, který stanoví důvod zastavení řízení, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
6. Žalovaná posoudila, že vzhledem ke skutečnosti, že žalobce ani po předchozí výzvě nedoložil k žádosti doklad prokazující, že jeho úhrnný měsíční příjem bude odpovídat podmínkám uvedeným v § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, správní orgán I. stupně usnesením zcela v souladu se správním řádem řízení zastavil, neboť nepředložení byť jediného dokladu uvedeného v ustanovení § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců je důvodem pro zastavení řízení. Přitom žalobce byl řádně informován o následcích neodstranění nedostatku podané žádosti. Žalobce ke své námitce, že mu bylo zaměstnanci správního orgánu I. stupně sděleno, že není potřeba doložit doklad o příjmech žalobce na podporu tohoto svého tvrzení, nepředložil žádný důkaz ve smyslu ustanovení § 52 správního řádu. Přitom žalobce z výzvy si měl být vědom, že nebyly všechny požadované doklady předloženy. K výpisům z účtu, které žalobce předložil spolu s odvoláním, žalovaná nepřihlédla, neboť se jedná o výpisy z účtu za období leden až prosinec 2014 a žalobce neuvedl žádný relevantní důvod, proč nepředložil tyto doklady již v rámci řízení před správním orgánem I. stupně.

7. Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

8. Žalobce v podané žalobě namítl, že rozhodnutí žalované je v rozporu se základními zásadami správního řízení, uvedenými v ustanovení § 2 odst. 1, 3, 4, v § 3, § 4 odst. 1, 2, a v § 5 správního řádu a dále, že žalovaná nezjistila všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a nepřihlížela ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, v rozporu s ustanovením § 50 odst. 3 a 4 správního řádu.
9. Žalobce také namítá porušení ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, kdy se správní orgán nezabýval přiměřeností dopadu svého rozhodnutí na život žalobce a v této souvislosti se dovolával i článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, s důrazem na respektování práva na soukromý a rodinný život žalobce.
10. Žalobce nerozporuje, že jeho žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu podaná dne 17. 4. 2015 byla neúplná a že mu k odstranění vad žádosti byla poskytnuta lhůta 60 dnů k jejich odstranění. Za tímto účelem si však žalobce domluvil několik schůzek s žalovanou, kdy na schůzce dne 6. 5. 2015 předložil první část chybějících náležitostí, včetně podrobného výpisu z bankovního účtu vedeného na jméno žalobce u tuzemské bankovní instituce. Tento výpis však byl odmítnut pracovníci správního orgánu I. stupně s odůvodněním nepotřebnosti předložení tohoto dokladu. Dne 16. 6. 2015 pak žalobce doložil zbývající náležitosti žádosti a opakovaně se tázal pracovníka žalované, zda předložil všechny požadované náležitosti, přičemž mu bylo opakovaně odpovězeno kladně. Žádost žalobce o vydání písemného potvrzení o tom, že vady žádosti již byly zhojeny, byla odmítnuta. V mezidobí se pak konaly další dvě schůzky, přičemž ani na jedné nebyl žalobce upozorněn na potřebu předložení dokladu o zajištění finančních prostředků ve formě daňového výměru. Žalobce má za to, že jakkoliv je pravdivé tvrzení, že správní orgán v rámci součinnosti nemůže suplovat právní poradenství, je povinen vycházet žadateli vstříc. V dané věci však správní orgán na domluvených schůzkách nepoučil žalobce ohledně požadované formy dokladu o prokázání finančních prostředků. Žalovaná pak v napadeném rozhodnutí tuto nesoučinnost nevzala v úvahu.
11. Žalobce namítá, že se v tomto případě nachází ve stavu důkazní nouze, neboť správní orgán zpravidla nevydává účastníkovi řízení písemné potvrzení o nedostatečném poučení. Žalobci bylo odmítnuto vydání potvrzení o odstranění všech vad žádosti. Žalobce byl proto v dobré víře o bezvadnosti podání. Od roku 2008, kdy žalobce poprvé žádal o prodloužení platnosti svého pobytového oprávnění, předkládal k potvrzení o výši příjmu pouze platební kartu. Proto, když byl odmítnut výpis z účtu, jako zbytečný, žalobce byl přesvědčen o nepotřebnosti doložení dalších důkazů o výši příjmu.
12. Žalobce namítá, že žalovaná opomíjí, že ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) nelze interpretovat samostatně bez vztahu k ostatním zásadám správní činnosti a požadavku na zachování zákonnosti a spravedlnosti řízení. Žalovaná se nezabývala otázkou skutkových okolností případu a přiměřenosti rozhodnutí vzhledem k dopadu do žalobcova soukromého a rodinného života. V tomto směru žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ČR sp. zn. III.ÚS 188/04, v němž Ústavní soud, který důsledné

vyžadování plnění povinností ze strany občanů při nedbání ochrany jejich zájmů je výrazem přepjatého formalismu. Je nesporné, že žalobce projevoval vysokou míru zájmu o řádný a zdárný průběh řízení. Po celou dobu byl aktivní, dokládal požadované náležitosti řádně a včas, dotazoval se, zda je žádost bezvadná. Nedošlo k úmyslnému pochybení na straně žalobce. Správní orgán však místo snahy o odstranění rozporu, např. poskytnutím dodatečné lhůty k předložení podstatných náležitostí celé řízení zastavil.

13. K námitce nepřiměřenosti rozhodnutí žalobce uvedl, že pobývá na území České republiky nepřetržitě již od roku 2007, vybudoval si na území České republiky četné sociální vazby, naučil se jazyk na komunikativní úrovni a nelze pochybovat o jeho integraci do české společnosti. Profesně se věnuje dějinám České a Československé republiky, přednášel na několika českých vysokých školách a také publikuje. Nikdy se nedopustil trestného činu nebo hrubého narušení veřejného pořádku. Vazby žalobce se zemí původu jsou již delší dobu zpřetrhané, na území Spojených států amerických se již víc než 25 let nezdržuje, má tam jen příbuzné, se kterými se neviděl více než 20 let.
14. Žalobce dále v podané žalobě podrobně uvedl průběh svého jednání s pracovníky správního orgánu I. stupně, které probíhalo ústně, kdy správní orgán I. stupně nezmínil potřebnost předložení daňového přiznání s tím, že žalobce zde komunikoval v anglickém jazyce. Uvedl, že žádný ze tří vízových pracovníků během čtyř setkání mu nikdy neřekl a nepožádal jej o daňové prohlášení. Žalobce má za to, že je toto úmyslem vůči cizincům, kdy určitý počet žadatelů může selhat a takto je nastaven systém žádostí. Žalobce nemá žádné důkazy listinami a správní orgán mu neumožnil, aby si toto žalobce důkazně zajistil písemně. Má za to, že systém byl za tu dobu změněn, žalobce i nesprávně vyložil písemné pokyny, ale nebyl v součinnosti požádán o chybějící doklady. Takovým jednáním byl žalobce nepřiměřeně postižen pro menší byrokratický přestupek z jeho strany, žalobce na to projednával s pracovníci správního orgánu jak a kdy získat povolení k trvalému pobytu, tj. v době po získání dlouhodobého víza. To si musí pracovníci správního orgánu I. stupně pamatovat, avšak nyní se všechny šance žalobce na vydání uvedených oprávnění ohroženy.
15. Toto považuje za zneužití byrokratického procesu a navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
16. Žalobce v podané žalobě současně požádal o přiznání odkladného účinku žaloby, o tomto návrhu Městský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 21. 1. 2016, č. j. 9A 240/2015 – 27, kterým nepřiznal žalobě odkladný účinek

IV. Vyjádření žalované

17. Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě pouze stručně odmítla, že by v řízení došlo k porušení ustanovení správního řádu a odkázala na důvody napadeného rozhodnutí. K námitce týkající se aplikace ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců uvedla, že správní orgán I. stupně, ani žalovaná, nejsou oprávněny ani povinny posuzovat přiměřenost dopadu rozhodnutí do osobního života žalobce, když v posuzované věci nebylo rozhodnuto podle zákona o pobytu cizinců, ale řízení bylo zastaveno dle ustanovení správního řádu pro neodstranění podstatných vad žádosti. Žalobce nepředložil žádný doklad prokazující jeho příjem. Správní orgán I. stupně tedy nemohl přistoupit k věcnému projednání podané žádosti.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

18. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vyšel přitom ze skutkových a právních okolností, které tu byly v době vydání napadeného rozhodnutí.
19. Žaloba není důvodná.
20. V souzené věci není mezi účastníky řízení sporu o tom, že žádost žalobce o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání neobsahovala všechny podstatné náležitosti požadované zákonem, mimo jiné i doklad prokazující úhrnný měsíční příjem cizince ve smyslu § 46 odst. 7 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb. Spor mezi účastníky řízení spočívá v tom, zda tak žalobce učinil dodatečně, v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, potažmo před žalovanou v odvolacím řízení, jestliže tvrdí, že tento doklad předložil již správnímu orgánu I. stupně a s odvoláním předložil i výpisy z účtu u UniCredit Bank za rok 2014. Spor se rozvíjí také v rovině aplikace základních zásad správního řízení, když žalobce namítá nesoučinnost správního orgánu I. stupně a oproti tomu správní spis neobsahuje žádné listiny ani jiné důkazy o tom, jak probíhalo osobní jednání žalobce o odstranění nedostatků žádosti u tohoto orgánu.
21. Soud vyšel z podkladů správního řízení, které prokazatelně dokládají, že žalobce byl v den 17. 4. 2015, kdy podal žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, vyzván k odstranění vad žádosti, jejichž výčet byl v předmětné výzvě uveden s tím, že k odstranění vad žádosti správní orgán žalobci poskytl lhůtu 60ti dnů od doručení této výzvy. Dále byl žalobce ve výzvě poučen, že pokud specifikované vady žádosti spočívající v chybějících náležitostech neodstraní, bude řízení o jeho žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Mezi chybějící náležitosti patřil i doklad prokazující úhrnný měsíční příjem cizince a s ním společně posuzovaných osob ve smyslu § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců. K tomuto požadavku byl žalobce ve výzvě poučen o tom, že o možných způsobech prokázání úhrnného měsíčního příjmu jej zpravují informace, které jsou obsaženy v příloze, jež je nedílnou součástí této výzvy. Zároveň bylo ve výzvě *zdůrazněno a výslovně* uvedeno, že pro účely předložení dokladů o úhrnném měsíčním příjmu cizince a s ním společně posuzovaných osob je vhodné doložit všechny měsíční příjmy, kterých žadatel i případně ostatní společně posuzované osoby dosahují. Byl poučen o tom, že výše požadovaného úhrnného měsíčního příjmu pro účely prodloužení povolení k pobytu se odvozuje od počtu společně posuzovaných osob a jejich věku a lze ji vypočítat z částek uvedených v příloze. Stejně tak je v příloze vymezen okruh osob považovaných pro tyto účely za společně posuzované osoby.
22. K výzvě je připojena obsáhlá příloha, která je poučením o náležitostech žádosti o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ a poučením o požadavcích na tyto náležitosti kladené. Ve vztahu k náležitosti, již je doklad prokazující úhrnný měsíční příjem žadatele a společně s ním posuzovaných osob je s odkazem na ustanovení § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců je

výslovně uvedeno, že za doklad prokazující příjem cizince je tedy třeba považovat nejen doklad prokazující úhrnný měsíční příjem žadatele samotného, ale i osob pobývajících na území, které jsou s ním společně posuzovány a mají měsíční příjem, případně pokud žadatel nemá žádné specifikované, společně posuzované osoby, pak je zde uveden způsob, jakým se úhrnný měsíční příjem stanoví. V příloze výzvy je *výslovně* uvedeno, že forma dokladu o úhrnném měsíčním příjmu není přímo zákonem stanovena, avšak záleží na druhu příjmu, kterého žadatel dosahuje. Jde-li o příjmy z podnikání, jde o doklad, jímž je platební výměr daně z příjmu vystaveného správcem daně a dále i doklady týkající se pojistného a zdravotního pojištění. *Teprve pokud není možné příjmy prokázat těmito způsoby, je možné předložit i výpisy z účtu vedeného u finančních institucí*, prokazující pravidelný a stálý měsíční příjem cizince alespoň za posledních 6 měsíců. Příloha výzvy dále výslovně uvádí oprávnění správního orgánu platební výměr daně z příjmu požadovat ve smyslu § 46 odst. 7 písm. f) zákona o pobytu cizinců.

23. V daném případě se uplatní závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu např. v rozhodnutí č. j. 2 Azs 75/2014 – 26, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že výzva má být formulována takovým způsobem, aby jí průměrný adresát veřejné správy porozuměl a mohl na ni podle své vůle reagovat. Správní orgány tedy mohou vyvodit pro žadatele nepříznivé procesní důsledky, pouze pokud své požadavky vyjevily dostatečně srozumitelným způsobem a žadatel měl skutečnou, nikoli jen formální či teoretickou možnost výzvě k doplnění náležitostí jeho žádosti vyhovět. V dané věci předmětná výzva zde uvedené požadavky bezpochyby splňovala, neboť její obsah byl zcela srozumitelný (žalobce ostatně ani žádnou nesrozumitelnost či nejasnost textu výzvy nenamítá) a proto měl reálnou možnost výzvě vyhovět, nadto mu byla poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta k doložení náležitostí žádosti, dokonce poučením o způsobu doložení. Požadavek správního orgánu na prokázání úhrnného měsíčního příjmu má oporu v zákoně, v případě žalobce jako podnikatelského subjektu je dán ust. § 46 odst. 7 písm. f) zákona o pobytu cizinců a žalobce byl o tomto způsobu doložení příjmů náležitě a dostatečně poučen. Postup správního orgánu směřoval k legitimnímu cíli sledovaném zákonem o pobytu cizinců, a proto není důvodná ani žalobní námitka o byrokratickém procesu vůči žalobci.
24. Téhož dne, tj. 17. 4. 2015 správní orgán I. stupně vydal usnesení, jímž řízení přerušil na dobu 60 dnů, za účelem odstranění vad podané žádosti.
25. Podklady správního řízení dále prokazují, že žalobce požadované náležitosti podané žádosti doložil, vyjma platebního výměru, který by prokázal úhrnný měsíční příjem žalobce, ačkoliv žalobce je podnikající osobou a má příjmy z podnikání a byl o formě doložení těchto příjmů náležitě ve výzvě vyrozuměn a poučen. Oproti tomu podklady správního řízení neobsahují žádné listiny, které by prokazovaly tvrzení žalobce, že jednal s pracovníky správního orgánu I. stupně na schůzkách dne 6. 5. 2015 a 16. 6. 2015, případně na dalších dvou setkáních, tvrdí-li v žalobě, že se s pracovníky správního orgánu setkal celkem 4x. Žalobce také pouze tvrdí a nedokládá, že by s pracovníky správního orgánu I. stupně jednal tak, že by po nich vyžadoval potvrzení o tom, že již odstranil vady žádosti, přičemž ani nepožadoval úřední záznam o tom, že by toto potvrzení jimi bylo odmítnuto nebo že by v tomto směru učinil vůči Ministerstvu vnitra nějaké kroky za účelem získání takového potvrzení. Soud proto přisvědčuje žalobci v tom, že se tak ocitl v důkazní nouzi prokázat, že ačkoliv byl

řádně poučen o způsobu a formě prokázání úhrnného měsíčního příjmu pro účely žádosti, byl to právě správní orgán I. stupně, který nakonec předložení takového dokladu nepožadoval či jej odmítl. Z tvrzení žalobce spíše vyplývá, že pokud se osobní jednání žalobce se zaměstnanci odboru Ministerstva vnitra uskutečnila a žalobcem předkládaný výpis z bankovního účtu byl odmítnut s odůvodněním nepotřebnosti předložení tohoto dokladu, jak žalobce tvrdí v podané žalobě, pak se tak zřejmě stalo právě s ohledem na obsah výzvy, její přílohy a poučení o tom, že touto formou není možné úhrnný měsíční příjem dokládat. Přestože žalobce v podané žalobě tvrdil, že je plně integrován v české společnosti, a to i jazykově na komunikativní úrovni, z jeho tvrzení vyplývá, že u příslušného odboru Ministerstva vnitra komunikoval v angličtině a mohlo dojít k nedorozumění ohledně předložení výpisu z bankovního účtu. Nicméně vzhledem k tomu, že žalobce byl ve výzvě, k níž byla připojena obsáhlá příloha obsahující poučení o způsobu, jak má svou žádost doložit, dostatečně poučen o všech požadavcích zákona o pobytu cizinců k tomu, aby jeho žádost byla úspěšná, nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat nedostatek součinnosti a porušení zásad správního řízení v žalobním výčtu ustanovení § 2, § 3, § 4 a § 5 správního řádu a to tím spíše, že žalobce ve vztahu k těmto namítaným ustanovením neprokazuje žádné jednání správního orgánu, které by nedostatek součinnosti a nedostatečné poučení žalobce ve vztahu k jeho žádosti naplňovalo.

26. Ani žalovaná neporušila ustanovení § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, neboť zjistila všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (požadavků zákona na splnění podmínek k pobytu cizince na území České republiky) a přihlížela ke všemu, co v řízení vyšlo najevo (k tomu, že žalobce nedoložil úhrnný měsíční příjem, přičemž také žádným způsobem nedoložil a neprokázal vytýkané jednání pracovníků správního orgánu I. stupně). Žalovaná tedy při přezkumu usnesení o zastavení řízení vycházela ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání správního rozhodnutí I. stupně a v souladu s ustanovením § 66 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců v přezkumu dospěla k závěru, že jsou dány důvody pro zastavení řízení.
27. Protože v dané věci nebylo rozhodnuto v meritu věci, tj. o oprávněnosti žalobce pobývat na území České republiky či o zamítnutí takové žádosti a ve věci bylo vydáno toliko procesní rozhodnutí z důvodu nenaplnění požadavků na náležitosti podané žádosti, správní orgány se správně nezabývaly přiměřeností dopadu tohoto procesního rozhodnutí do osobního života žalobce, který ostatně v souvislosti s podanou žádostí žádné své osobní a soukromé poměry na území České republiky ani nedoložil. V souzené věci nebyl ani důvod aplikovat čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, který zavazuje smluvní státy k respektu vůči soukromému a rodinnému životu, neboť ze žádosti žalobce ani z podané žaloby nevyplývají žádné okolnosti, pro něž by bylo považovat napadené správní rozhodnutí, které je nadto rozhodnutím procesním, za nepřiměřené. Žalobce v žádosti uváděl, že je státním občanem Spojených států amerických, že se v této zemi narodil, v USA žije jeho sourozenci a předmětnou žádost podal pro účely podnikání.

VI. Závěr

28. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že správní orgány obou stupňů v dané věci po skutkové ani právní stránce nepochybily a proto soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7. Soud ve věci

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

rozhodoval bez nařízení jednání, při splnění podmínek § 51 s. ř. s., když účastníci řízení k výzvě soudu výslovně nepožadovali nařízení ústního jednání.

29. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému v souvislosti s řízením před soudem náklady řízení nad rámec běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. února 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu